रुन्धे''इति। भक्षिताप्यायितश्चमसा 'नराशंसाः', तेषु दक्षिणस्य हविर्द्धानस्य अधस्तात् सन्नेषु सत्सु 'एकादश', गावो 'दक्षिणात्वेन 'नीयन्ते' दातव्याः। एवमुत्तरयोरपि सवनयोस्ताः मिलित्वा त्रयस्त्रिंशत्सङ्ख्या या देवता-साम्यात् तत्प्रीतिहेतवो भवन्ति, ये देवा दिव्येकादशस्थेतिमन्त्रे त्रयस्त्रिंशद्देवा आम्नाताः॥

दक्षिणायामपरं विशेषमाह। "अश्वश्चतुस्त्रिꣳशः। प्राजापत्यो वा अश्वः [३]। प्रजापतिश्चतुस्त्रिꣳशो देवतानाम्। यावतीरेव देवताः। ता एवावरुन्धे" इति। पूर्व्वोक्तगवापेक्षया चतुस्त्रिंशत्सङ्ख्यापूरकः 'अश्वः', दातव्यः। प्रजापतिजन्यत्वात् 'प्राजापत्यत्वम्, 'प्रजापतिश्च', पूर्व्वोक्तदेवतापेक्षया 'चतुस्त्रिंशः', अतोऽश्वदानेन सर्व्वदेवताप्राप्तिर्भवति॥

एतस्य कर्म्मणः सवत्वात् अभिषेकं विधत्ते। "कृष्णाजिनेऽभिषिञ्चति। ब्रह्मणो वा एतद्रूपम्। यत् कृष्णाजिनम्। ब्रह्मवर्चसेनैनꣳ समर्द्धयति" इति। कृष्णाजिनमास्तीर्य्य तत्रोपविष्टं यजमाममभिषिञ्चेत्। ऋक्सामयोः 'कृष्णमृगरूपत्वसाधारणत्वात् ब्रह्मरूपत्वं, तेन 'ब्रह्मवर्चससमृद्धिः॥

अभिषेकद्रव्यं विधत्ते। "आज्येनाभिषिञ्चति। तेजो वा आज्यम्। तेज एवास्मिन् दधाति" इति। आज्यस्य स्निग्धत्वात्तेजस्त्वम्॥

अत्र मीमांसा-चतुर्थाध्यायस्य तृतीयपादे चिन्तितम्॥

दृष्ट्वा तु वाजपेयेन बृहस्पतिसवं यजेत्।
कालं प्रबोधयते वाक्यमुताङ्गत्वस्य बोधकम्॥